

۵ نکته‌ای که باید در مورد الهیات عهد بدانید

هریسون پرکینز

برخی موضوعات آن قدر در کلیساهای اصلاح شده مطرح می‌شوند که ممکن است اصول اساسی آن‌ها نادیده گرفته شود. یکی از این موضوعات، الهیات عهد است. در ادامه، به پنج نکته‌ای که مسیحیان باید درباره‌ی الهیات عهد بدانند، می‌پردازیم.

۱. الهیات عهد درباره رابطه‌ی ما با خدا است.

عهد، یک رابطه‌ی رسمی است. ازدواج بهترین نمونه از این نوع رابطه است (ملاکی ۲: ۱۴). ازدواج نزدیک‌ترین پیوندی است که دو نفر می‌توانند با یکدیگر داشته باشند. این اتحاد شخصی و محبت‌آمیز، درعین حال، یک تعهد حقوقی نیز هست. عهدها نیز به همین شکل عمل می‌کنند.

الهیات عهد به ما کمک می‌کند که بهتر درک کنیم خدا چگونه با ما رابطه برقرار می‌کند. اگر خداوند به وضوح رابطه‌اش با ما را مشخص نکرده بود، زندگی در همراهی با او بسیار دشوار می‌شد. اگر قرار بود حدس بزنییم که خدا چه احساسی نسبت به ما دارد، آیا ما را می‌پذیرد، چگونه ما را می‌پذیرد، و بهترین روش برای نزدیک شدن به او چیست، همواره درباره‌ی موقعیت خود در برابر او دچار تردید می‌شدیم.

الهیات عهد تأیید می‌کند که خدا به وضوح شرح داده است که رابطه‌ی ما با او چگونه باید باشد. کتاب مقدس مکاشفه‌ی کتبی و روشن خدا است که به ما نشان می‌دهد چگونه می‌توانیم با او رابطه‌ای درست داشته باشیم. از آنجایی که عهد یک رابطه‌ی رسمی است، خدا از طریق این پیوند پایدار، به ما اطمینان می‌دهد که به ما متعهد است.

۲. الهیات عهد به ما کمک می‌کند که رابطه‌ی میان اعمال و فیض را درک کنیم.

افسسیان ۲: ۸-۹ بخش مهمی از دیدگاه الهیات اصلاحات درباره‌ی نجات را خلاصه می‌کند: «زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید، به وسیله‌ی ایمان و این از شما نیست؛ بلکه بخشش خداست، و نه از اعمال تا هیچ کس فخر نکند.» گاهی اوقات، توضیح این موضوع که چگونه این هدیه‌ی رایگان نجات تنها از طریق فیض، مرتبط می‌شود با آنچه که در آیه‌ی ۱۰ آمده، دشوار است: «زیرا که صنعت او هستیم، آفریده شده، در مسیح عیسی برای کارهای نیکو که خدا قبل مهیا نمود تا در آن‌ها سلوک نماییم» (افسسیان ۲: ۱۰). چگونه می‌توان آزادی‌ای را که فیض خدا به ارمغان می‌آورد، با مسئولیت ما برای داشتن زندگی شایسته هماهنگ کرد؟

در دیدگاه سنتی الاهیات اصلاحات، الهیات عهد میان عهد اعمال و عهد فیض تمایز قائل می‌شود. خداوند عهد اعمال را با آدم پیش از سقوط برقرار کرد و شرط آن، اطاعت کامل بود. اما در عهد فیض که توسط آدم ثانی، یعنی عیسی مسیح برقرار شد، خدا

ما را فقط بر اساس ایمان به کفارهی مسیح به عنوان قوم خود می پذیرد. این دو عهد روشن می کنند که اعمال و فیض دو روش متفاوت و متضاد برای به دست آوردن نجات و جایگاه درست در برابر خدا هستند.

الهیات عهد به ما نشان می دهد که اعمال ما نمی توانند اساس رابطه ی ما با خدا باشند، هرچند که کارهای نیک در زندگی ایمان داران حقیقی ظاهر خواهند شد. از آنجایی که اعمال ما شرط نجات در عهد خدا نیستند، آن ها علت برقراری رابطه درست ما با خدا نیستند.

۳. الهیات عهد به ما کمک می کند که مسیح را در سراسر کتاب مقدس ببینیم.

کولسیان ۲: ۱۷ توضیح می دهد که بسیاری از عناصر زندگی مذهبی اسرائیل «زیرا که این ها سایه چیزهای آینده است، لیکن بدن از آن مسیح است.» اگرچه قوم خدا در عهد عتیق موظف به انجام مراسم متعددی بودند، اما این اعمال و مراسم، آن ها را به کسی که در پیدایش ۳: ۱۵ وعده داده شده بود، یعنی نجات دهنده ای که باید ایمانشان را بر او قرار می دادند، هدایت می کرد. از آنجایی که ایمان به مسیح از زمان سقوط تنها راه نجات بوده است، الهیات عهد به ما یادآوری می کند که مسیح جوهره ی تمام تعاملات خدا با ما در کتاب مقدس است.

۴. الهیات عهد به ما کمک می کند که اهمیت کلیسا را درک کنیم.

در مأموریت بزرگ در متی ۲۸: ۱۹-۲۰، عیسی به کلیسا دستور داد که تمام قوم ها را شاگرد سازد، «پس رفته، همه ی امت ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح القدس تعمید دهید. و ایشان را تعلیم دهید که همه ی اموری را که به شما حکم کرده ام حفظ کنند.» این اعمال ظاهری، یعنی اجرای آیین های مقدس و تعلیم کلام خدا، ابزار پیشبرد مأموریت و خدمت ما به عنوان قوم خدا هستند.

الهیات عهد به ما یادآوری می کند که نه تنها مسیح جوهره ی تمام کتاب مقدس است، بلکه او نزد قوم خود می آید، تا از طریق ابزار فیضی که به کلیسای خود بخشیده است، کار روحانی اش را در ما به انجام می رساند. پرسش ۸۸ از پرسش و پاسخ های کوتاه اعتقادنامه ی وست مینستر، به ما یادآوری می کند که ابزار فیض کلیسا عبارت اند از کلام، آیین های مقدس، و دعا. این ابزار قابل مشاهده و ظاهری که مسیح را به عنوان بنیان و جوهره ی عهد به ایمانداران ارائه می کنند، اغلب به عنوان «اجرای ظاهری عهد» نامیده شده اند. کلیسا برای حیات ایمان مسیحی ضروری است، زیرا از طریق آن در اجرای بیرونی عهد که مکانی برای ملاقات با مسیح است، مشارکت داریم.

۵. الهیات عهد به ما کمک می کند تا در مسیر قدوسیت، اطمینانی پایدار داشته باشیم.

افسسیان ۱: ۱۳-۱۴ توضیح می دهد که سکونت روح القدس در ایمان داران، تضمین زندگی ابدی است:

و در وی، شما نیز چون کلام راستی، یعنی بشارت نجات خود را شنیدید، در وی چون ایمان آوردید، از روح قدوسی وعده مختوم شدید. که بیعانه‌ی میراث ما است، برای فدای آن مَلِكِ خَاصِّ او تا جلال او ستوده شود.

این یاری‌دهنده‌ی الهی برای هدایت ما به سوی قدوسیت، هنگامی که با مسیح گام برمی‌داریم، در کنار ماست.

الهیات عهد به ما یادآوری می‌کند که قدوسیت ما که به وسیله‌ی روح انجام می‌شود، هدیه‌ای است که مسیح برای ما کسب کرده است. مسیح تمام شرایط اطاعت کامل را برای ما به انجام رسانده است. او ما را با روح خود تجهیز می‌کند تا در وفاداری او را دنبال کنیم. این عطای روح، نشانه‌ای است که ما از آن مسیح هستیم و اطمینان حیات ابدی با او را داریم.

این مقاله بخشی از مجموعه‌ی ۵ نکته‌ای که شما باید بدانید است.

این مقاله در وبسایت لیگونیر منتشر شده است.

دکتر هریسون پرکینز، کشیش کلیسای اوکلند هیلز در فارمینگتون هیلز، میشیگان، مدرس مدعو الهیات سیستماتیک در دانشگاه الهیات ادینبورگ و استاد آنلاین تاریخ کلیسا در دانشگاه الهیات وست‌مینستر است. او نویسنده‌ی کتاب‌های متعددی از جمله «الهیات عهد اصلاح‌شده: درآمدی نظام‌مند» و «زیستن بر اساس الهیات اصلاحات: راهنمای دانشجو برای زندگی مطابق با الهیات اصلاحات» است.